

הסיפור פורסם לראשונה בסוף המאה ה-17 בידי הסופר שארל פרו בספרו הידוע "סיפורי אמא אווזה", ונכתב מחדש כמאתיים שנה מאוחר יותר בידי האחים גרים לגרסה הידועה כיום (יש גרסאות שונות לעלילה). עלילת האגדה מספרת על ילדה שכונתה "כיפה אדומה" בשל ברדס אדום שחבשה תמיד לראשה. יום אחד, אמה של כיפה אדומה שלחה אותה לבית סבתה בקצה היער להביא לה עוגה ובקבוק יין, לאחר שזו חלתה, בעודה אומרת לה להיזהר בדרך ולא לסור מהשביל כדי שלא תיפול ותשבור את הבקבוק, או בגרסאות אחרות להזהר מהזאב הגדול והרע

עוצב ע"י אבישי פרץ

www.monkeystudios.co.il

רחוב הארזים 69, תל-אביב

(00)123456789101112133

סיפורה של תלמה אליגון-רוז

כיפה אדומה

עוצב ע"י אבישי פרץ

הזאב הרעב.

ומה הוא חושב?

והנה, מי בא לקראתה?

"הנה מגיעה הארוחה שלי!"

"שלום ילדה", אמר הזאב בקול רך ואוהב.

בבית קטן ליד היער גרה נערה צעירה

סבתא שלה תפרה לה מעיל אדום עם כיפה אדומה ולכן קראו לה - כיפה אדומה

בוקר אחד אמרה לה אמא: "כיפה אדומה, חמודה שלי, סבתא חולה, והכנתי אוכל בשבילה, הנה!"

הלכה כיפה אדומה עם הסל, והייתה שמחה.

קחי את הסל ולכי את סבתא לבקר."

היא חושבת על סבתא ומפזרת חיוכים לשמיים הכחולים.

ובינתיים כיפה אדומה קוטפת פרחים

מיד הסכימה כיפה אדומה ויצאה לקטוף פרחים לסבתא.

ולאחר שיחה קצרה ונעימה הציע הזאב לכיפה אדומה לקטוף גם פרחים לסבתא שלה.

בינתיים הגיע הזאב לבית של סבתא, דפק על הדלת: טוק טוק טוק

כמובן שהוא לא התכוון לתת עצה טובה, הוא חשב רק איך למלא את הבטן הרעבה.

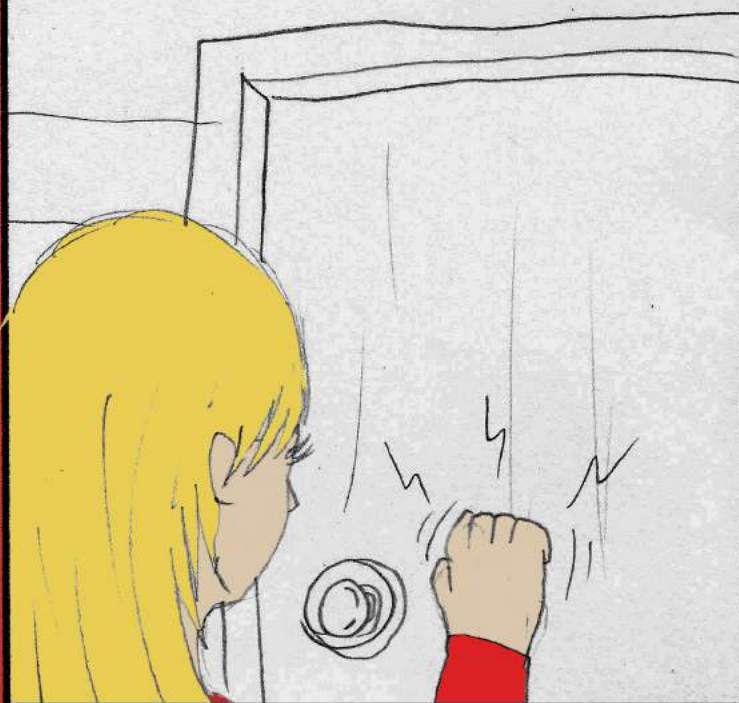
"מי שם?" שאלה הסבתא בקול רועד ומתוק.

ועכשיו שידע שכיפה אדומה עסוקה הוא רץ לסבתא תוך דקה, והכין שם לכיפה אדומה הפתעה

כשדפקה כיפה אדומה בדלת: טוק טוק

ענה הזאב בקול דק של יונה: "מי שם?"

אז לבש הזאב את הבגדים של סבתא, נכנס למיטה והתכסה היטב.

"הינסי, נכדתי, כי אני חולה", אמרה סבתא והזאב נכנס.

"אני כיפה אדומה, נכדתך האהובה" ענה הזאב בקול הכי ילדותי שלו.

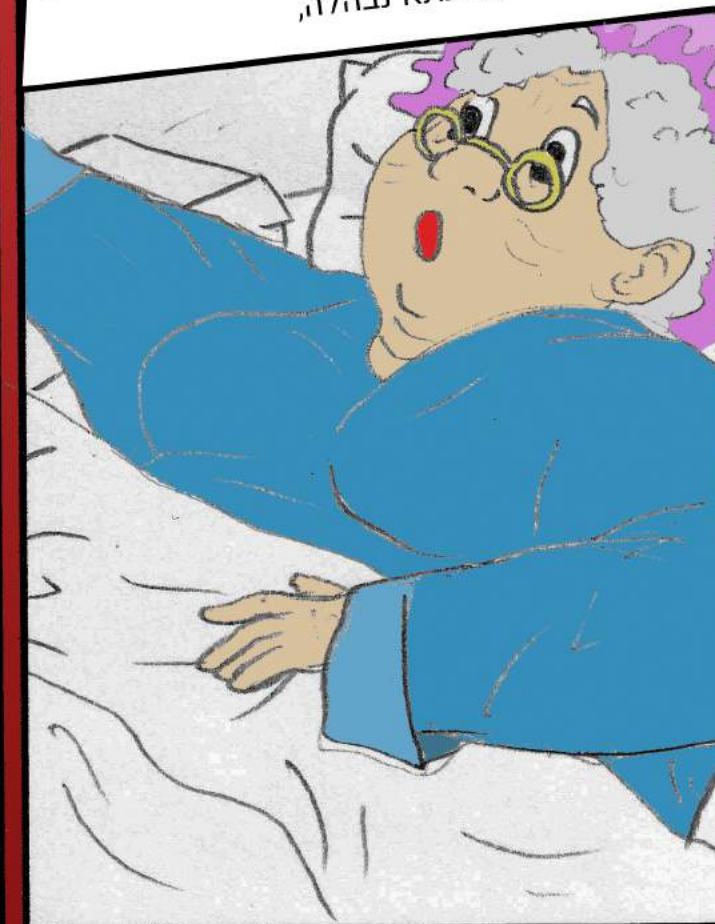
"זו אני, סבתא, כיפה אדומה"

"בואי, נכדתי, כי אני חולה, ולקום לא יכולה"

הסבתא נבהלה,

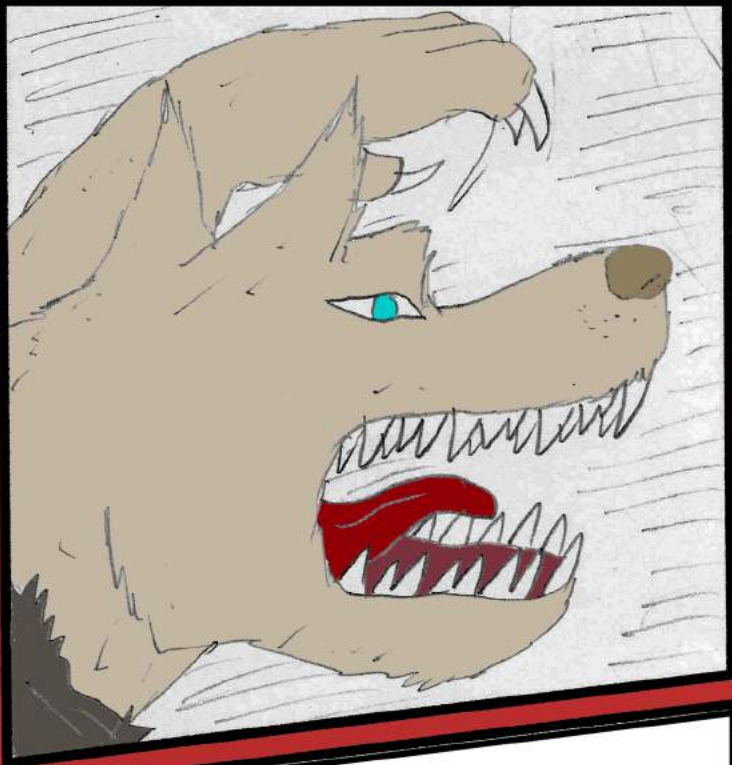
והוא אותה מיד בלע!

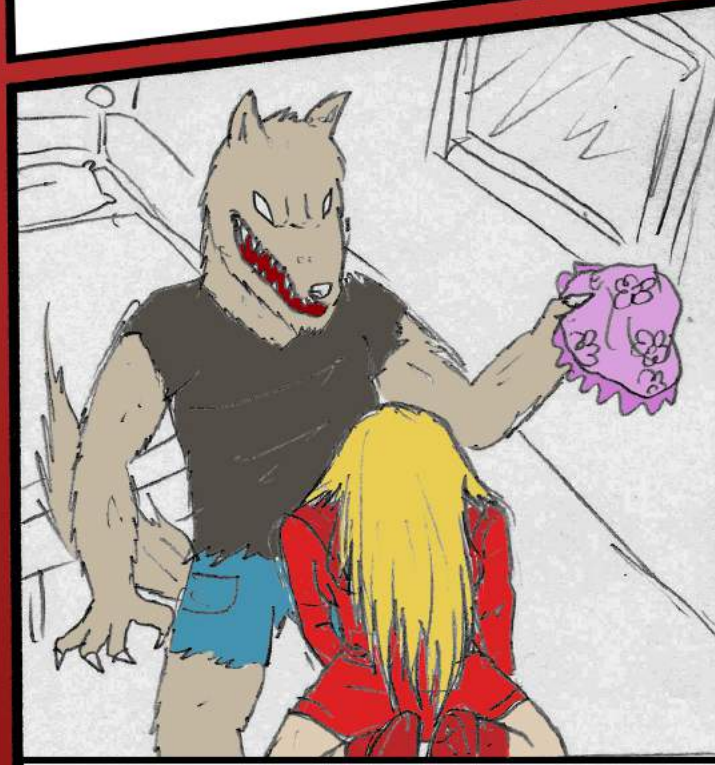

כיפה אדומה קפצה מיד אחורה, והבינה שהזאב בלע את סבתא שלה.

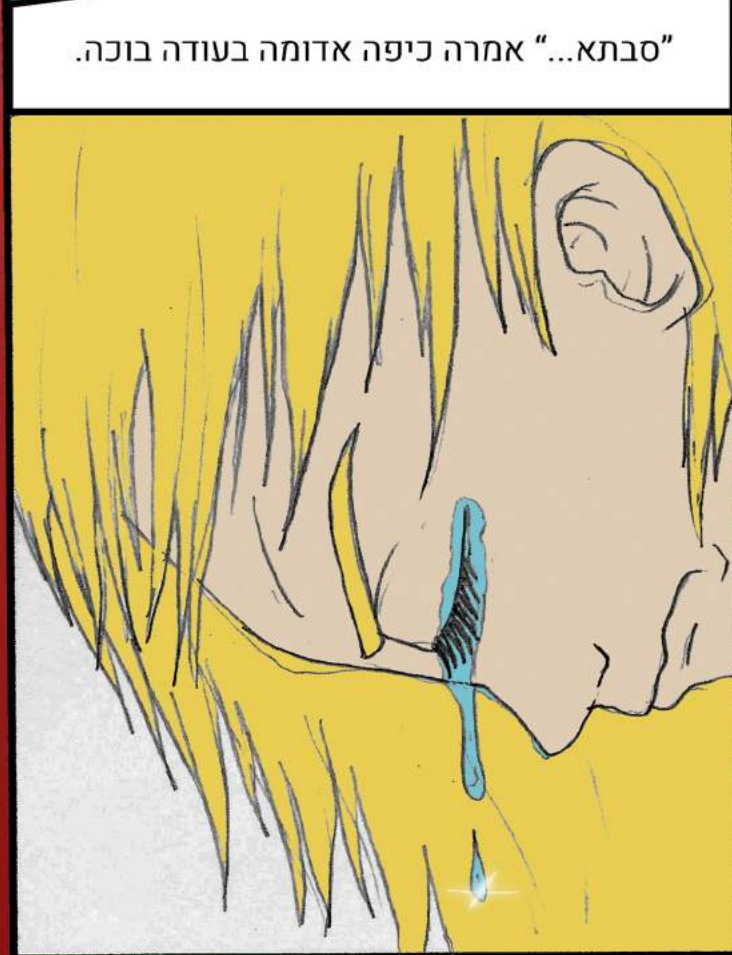
"כדי שאוכל לבלוע אותך!" אמר הזאב וזינק מהמיטה

"סבתא..." אמרה כיפה אדומה בעודה בוכה.

"איך הצלחת להתחמק כל כך מהר?" הופתע ושאל הזאב.

ושאלה: "סבתא למה האוזניים שלך ארוכות כל כך?"

"כדי שאוכל לשמוע אותך היטב", ענה הזאב

"ולמה הפה שלך כל כך גדול?"

נכנסה כיפה אדומה

"ולמה העיניים שלך גדולות כל כך?"

"כדי שאוכל לראות אותך היטב", ענה הזאב.

עם צער רב על מוות סבתא, כיפה אדומה הצילה את היער מהזאב הנורא.

"היא מוציאה משהו מהשיער שלה?" שאל הזאב בעודו מתרחק צעד אחורה

"אני אנקום..." ושלחה את ידה לכיוון שיערה.

"זה בשבילך..." אמרה ושלפה חרב משיערה

"סבתא"

